

Entered at the Post Office at New York N. Y. as Second Class Matter.

Předplatné pro členy na rok 50c.
Pro nečleny - - - - - \$1.00
Do Čech na rok - - - - - 3 zl.

NEW YORK, 15. SRPNA 1887.

Adresa:
„Sokol Americký“, 402 E. 71st St.
New York.

Při návratu.

Bratří! Již opět vracíme se jeden po druhém z milené vlasti své, od rodného krbu svého, ze země plné historických památek pro nás velevýznamných, něžného citu, upřímnosti a lásky k bratrům a sestřím svým.

Jak každý z nás toužil spatřiti onu kolébku našich otců, tak mnohý přál si spatřiti onen Velechrám na břehu stříbro-pěnné Vltavy, tak spěchali jsme pokochat se na nádrech milené matičky Prahy, by padnutí jsme mohli v náruč milěných bratří a sester svých, by srdce mocně bušící pověděti si mohla, co ústa vyličiti nedovedou. S takovými pocity nechali jsme se unášeti přes daleký ocean. Tázete se, zdaž přijmuti jsme byli tak, jak jsme očekávali? Ó netažte se! Vždyť jste ta všecko četli, s námi cítili, avšak kéž byste byli na to též patřiti mohli! Zajisté naplnilo by se srdce vaše láskou k vlasti a k národu českému. A bilo by moeněji, než jak na mnohém podnes jest znáti. Přál bych každému, by nasytiti se mohl oným povznášejícím citem posvátných těch okamžiků, kéž pocítiti by mohl onu upřímnou a vřelou lásku milěných bratří a sester svých. Byl by to dojem, jenž by snad na každého zatvrzelce působil blahodárně. Národ přijmul nás ohromnými slavnostmi, jak ani žádný z nás toho nebyl očekával. Bylo to shledání, jež na každého učinilo hluboký dojem, neboť slza vydrala se i tomu nejotužilejšímu z oka. Vlast vítala nás ve tvátečním rouchu, a ten bodrý český lid hostil nás tak, že by byl dal kde co měl. Tak shledali jsme se i s bratry Sokoly, s těmi jonáky, jimž skrývá se pod červenou košilí opravdu srdce sokolské, srdce, jež bije pro vlast a národ svůj. Takto obohaceni láskou milých bratrů a sester svých, navracíme se opět k Vám a k milým svým.

Doufám, že přijmete nás opět v náruč svou — oh, jen přivítejte nás těsněji a poznáte, že srdce naše jest oživeno a posilněno, že z něho plápolá žár moené lásky k vlasti a národu českému a že vzpružilo se novým duchem k věci národní a nejvzácnější práci naší sokolské. Kéž ze simě tohoto vyrostl by mohutný strom! Kéž ujmula by se myšlenka národní jakož i sokolská, by co Čech to Sokol, co Sokol to bratr ve vlasti naší staré, jakož i nové byl, by z řad sokolských utvořily se bašty, jež by hradbou byly našeho národa! Kéž všichni rodičové čeští vychovávali by dítky své v této vznešené lásce k vlasti, tak aby, když by potřeba kázala, za blaho její s radostí třeba i život položily! — — —

Na zdar!

A. Tesař.

Různé myšlenky.

Bratří! — Jest to poprvé, co za vydávání časopisu našeho troufám si prostřednictvím jeho předstoupiti před Vás a o tom a onom, co by v radách našich opravy zasluhovalo, zde pojednati. Nemějte za zlé, opomenuli to neb ono — není divu, vždyť toho máme tak mnoho ku nápravě. —

Prvním, nejhlavnějším zlem, mním, jest touha po opětné vzájemné (nucené) podpoře v pádu úmrtí. Někteří Sokolové — však co pravím Sokolové, členové jednot našich (ponejvíce ženatí) pracují všemi silami, ač nepřímou a tudý nesokolsky, o opětném jí dosažení. Tímto závažím, jehož sotva že jsme se zbavili a které stále zpět nás tlačíe ni krok ku předu učiniti nedovolovalo, chcete nás opět vy také-Sokolové obdariti? Krásné nadělení. Nepochopuji, proč ten který, jenž po podpoře úmrtí tak touží, ku „Sokolu“ vlastně patří. Vizme: Podporu úmrtí zaručenu

nemá, evičicím členem z pravidla není a mysl svoji k ideálu „Sokola“ povznesti nedovede. (Kdyby dovedl, zajisté že by na cosi tak protivného ani nemyslel.) Že dosti veliká část našich členů v „Sokole“ vskutku eos jiného než spolek na zásadách Fuegnerem a Tyršem nám vštěpovaných založený, vidí, dokázati lze jinými ještě doklady. —

Co ku př. dá mnohé jednotě práce, nežli se jí podaří svolati rádnou schůzi, neb dostaviti se kamkoli sborově. Tu ani sebe věci pokuty — jimiž bývá ponejvíce však jen hrozeno — nepomahají. Nemíním tím snad, že by měli být Sokolové tresty ku plnění svých povinností donucováni, nevím však zároveň jiné cesty, jak naučiti Sokoly tomu, by slovo jednoty za svaté považováno bylo. (Některý z bratrů, jenž snad o podobné cestě ví, nechť jí laskavě sdělí.) Čest jednoty má býti ctí každého jednotlivce i má tedy každý čest jednoty hájiti.

Však působí to také čest jednotě, usneseno-li účastniti se té neb oné slavnosti sborově a z celé jednoty se jich účastní deset procent? A což když o pořadovém evičení, výletě neb zábavě námi samými pořádané to nevypadá lépe? —

Jsmo prý v „svobodné zemi“, kde prý „žádný nemá být k ničemu nucen aniž za co pokutován.“ — Souhlasím s vámi, bratři, kteří jste tohoto náhledu! Výborně! Až jedenkrát dospějeme té dokonalosti, že nebude potřebí kohokoli k vykonávání jeho povinností nutiti, tudíž za něco jej pokutovati, pak sám dám návrh na zrušení článku o pokutách. Do té doby však „stůj noho!“

Žel, že vzdor tomu, že ve „svobodné zemi“ žijeme, nemáme aspoň trochu té vojenské disciplíny, o které tak rádi mnozí co o skutečnosti mluví. Nejsem a nebudu nikdy pro to, bychom snad ze Sokolů na-

dělali dřevěných panáků, než rovněž nemohu schvalovati, by mnohých způsobů byly tak volné, by mohly nazvány býti neslušnými. Tak chovati by se nikdy žádný Sokol neměl.

Jinou nectností našich Sokolů jest nepořádné placení příspěvků. Velmi mnozí jsou tak pohodlní, že neuznávají za vhodné platit příspěvky své měsíčně. Nechají uplynouti jeden, dva až tři měsíce, aniž by se o zaplacení starali. Čtvrtý měsíc je stihne nehoda jakás a neplatí opět. Pátý měsíc jsou již mnoho dlužní a tolik nemají a šestý, když jest jim oznámeno, že dle článku toho a toho mají být v té a té schůzi vyloučeni — ač nezaplatí-li — tu jest oheň na střeše. Tu není výčitek ani konce. Oni tak dlouho správně platili, zastávali to a ono, pro jednotu pracovali, — a nyní tohle? Nežli ku takové nevděčné jednotě patřit — to raděj „vystoupí.“ Krásné „vystoupení“ a ještě lepší vysvětlění, jež si každý takový člen podobným jednáním vystavuje.

Ten určitě stvrzuje, že jest příliš chudý duchem ku pochopení myšlenky sokolské, že jest velmi nedbalý o svoji pověst, a že nikdy toho čestného názvu „Sokol“ hoden nebyl. — Z tohoto zajisté každý sezná, že nepovažují ještě každého za Sokola, kdo evičení navštěvuje! Sokol, jak já si jej představuji, má býti Sokolem nejen co se evičení týče, nýbrž i mimo to mužem v každém ohledu dokonalým. — Doufejme, že za nedlouho to budeme moci říci o každém našem členu. —

Myšlenka sokolská šíří se za poslední doby zde v New Yorku utěšeně. Co poslední, nejpodstatnější udalost zaznamenávám přistoupení celé společnosti, z inteligentních mladých mužů sestávajícího, k New Yorkskému „Sokolu“. — Doufejme, že skutek tento dojde v brzkém čase následování. —

Konečně slovo k Vám, již jste z dráhé vlasti obohaceni vědomostmi k nám se vrátili. Bratři! Přičiňte se, by naděje jež jsme ve Vás skládali a do dnes skládáme, vesměs svého splnění došly. My Vám budeme žehnat, když budete moci jednou říci: „Sokolstvo americké stojí na výši dosud možné dokonalosti. O udržení se tam se již postaráme. — Na zdar!

— al —

Skok řeckého paterozápasu.

(Ze „Sokola“ pražského.)

Jak známo, tvořil skok a sice skok do dálky jeden z patera zápasů národních her řeckých, jež obsaženy jsou ve známém Simonidově pentametru: skok, běh, házení diskem, ostěpem a zápolení.

Vedle tohoto udání ještě rozličné jiné způsoby zápasu se vypočítávají, avšak jisto jest, že oněch pět zápasů bývalo z pravidla při hrách olympických prováděno.

Až do nedávné doby zabývali se výkladem těchto zápasů hlavně filologové a historikové. Všímajíce si po výtee stránky jazykové a historicko-kulturní, a ti někdy až neuvěřitelné výkony prostě konstatovali přidávajíc nanejvýše vykřičník, jež vyložiti si mohl čtenář buď jako výraz podivu aneb snad pochybnosti. Konečně však věci blíže všimati si počali učitelé těloeviku a někteří z nich, zároveň řečtiny znalí, počali zápasy rozbírat nejen po stránce jazykové ale i po stránce možných výkonů těla lidského. Zde promluvíme o pověstném skoku Phayllově, jak skok jeho a skok her olympických vůbec vykládati si máme, ba musíme.

„Pět přes padesát stop skočil Phayllos, avšak v hodu diskem scházelo pět ke stu.“

Tak zní jeden epigramm ve sbírce průpovědí a přísloví sebraných dle jména neznámým průpovědkářem či paroemiographem. Distichon toto vzato prý bylo z nápisu sochy Phayllovy, jež v Delfách mu na počest postavena byla.

Jiný paroemiograph, a sice Zenobios (117—138 po Kr.) neudává tak přesně dálku skoku Phayllova, nýbrž praví, že skočil přes skopaně*) t. j. přes v zemi naznačenou míru.

Cituje pouze, že o Phayllovi napsán jest epigramm, že skočil 55 stop, sám však pouze praví, že skočil přes skopaně.

Podobný výrok čteme v Platonově „u Kratyla“ (413 a) a ve „snu“ Lukianově (cap. 6).

Tak také vyjadřuje se Snidas: „Přes skopaně“: přes míru. Ta průpověď pochází prý od pentathla Phaylla, který dřívějších skopaných 50 stop jediný přeskočil, jak epigramm jeho sochy praví: „pět přes padesát stop. . . .“

Jiný výrok o skoku Phayllově podává scholiast ku Lukianovu snu: „Byl jakýsi Phayllos, jenž mnohonásobně skočil. Kdežto před ním lidé 50 stop skopali a také přeskočili, přeskočil Phayllos přes těch 50 stop rozhodně a tak vzhledem k lidem, kteří přes určitě poznačenou míru něco dělají, příslovím se stalo: „přes skopaně (míru) skočiti.“

Jiní spisovatelé však udávají dálku skoku poněkud menší, tak Eusebios, jenž byl biskupem v Caesarei, praví, že Phayllos skočil 52 stop.

Z těchto míst jde na jevo, že Phayllos skočil 55 snad 52 stop a že staří Řekové skok 50 stop za vždy možný považovali upravujíc dráhu ku skoku.

A kdo byl tento Phayllos, jehož skok příslovím se stal?

Phayllos pocházel z achaické kolonie Krotonu v Itálii. Herodot o něm píše, že byl trojnásobný Pythionik t. j. vítěz při

*) Užívám slova „skopaně“ t. j. zem motykou rozkopaná, načechraná, ve smyslu doleji podaného výkladu: zápasitě ku skoku.

hrách pithických a Pausanius praví, že byl dvakrátě vítězem v paterozápasu a jednou v běhu o závod.

Skok Phayllův jako skok prostý daleko převyšuje naše pojmy o dálece skoku a odporuje nejen stavbě těla lidského ale i mezi pružnosti svalů nožních. Přijme-li, že Phayllos byl 2 metry vysoký, zajisté to výška na člověka obrovská, tedy přeskočil vlastní délku o smkráte.

Povázíme-li dále, že člověk ve skoku nejširší svou stranou vzduch proráží a že zvíře letíc vzduchem nejužší částí těla tedy hlavou napřed letí a tu nejvýše 30 stop skočí (lev, tygr a j.): tu vážně, ze stanoviska skutečnosti tvrditi musíme, že skok Phayllův nemohl býti skokem prostým. Tu musel by míti nohy skákavé t. j. nohy zvláště ku skoku upravené, jako mají klokani a někteří hmyzové, neboť jen ti skoky prosté podobné dálky k poměrné své velikosti provésti mohou. Takové nohy Phayllos jako člověk ovšem neměl, a proto skok onen vykonati nemohl a přece vykonal. Jak tedy? V následujících řádcích to vysvětliti se pokusíme a doufáme, že úplně přesvědčivě a zároveň přirozeně.

Na našich evičištích skok 18 stop považuje se již za znamenitý výkon a skok 6 metrů znamená se při závodech známkou nejlepší.

V „Sokole“ pražském po celou dobu jeho trvání, tedy za 25 let až posud jen jednou docílen skok 6 metrů při závodech roku 1885 odbývaných. Na turnérském sjezdu v Drážďanech roku 1885 z 20.000 turnerů přihlásilo se 314 ku závodu ve skoku do dálky a jen tři skočili 6 metrů.

Dle udání známého odborníka Silberera dosáhlo šest Angličanů, kteří nebyli sice athlety z povolání, avšak skok do dálky jednostranně pěstovali, délky skoku 22—23 stop a čtvrt palce.

Irčan J. Lane z Dublína skočil 23 stop a 1½ palce (Časopis The Field, London, F. Toms).

Jiný Irčan dle Silberera skočil r. 1883 23 stopy a 2 palce. Všechny ty skoky z rozběhu sice avšak bez můstku se udály. Porovnáme-li skoky ty se skokem Phayllovým, poznáme, že daleko za ním zůstávají, avšak každý jen poněkud věci znalý uzná, že sotva již větší dálky docíliti lze, že těžko jest výkon dosahující meze možnosti i jen o palec zvětšiti.

Směle tvrdíme, že kdyby Phayllos dnes v plné síle junácké měl skočiti prostým skokem do dálky 25 stop, toho by nedosáhl, neřkuli 55 stop. Že skok Phayllův nebyl skokem prostým, dokazují dílem místa ze starých spisovatelů, dílem malby na nádobách starořeckých, dílem odkrytá palaestra v Olympii.

Abychom se stručně vyjádřili, tedy tvrdíme, že skok Phayllův a skok v paterozápasu vůbec byl

trojskok čili skok během s pomocí činek, což dokázati v následujícím se vynasnažíme.

Flavius Philostratos (Gymnastikos cap. 55) píše mezi jiným: Činka (halter) jest vynález paterozápasníků, je však pro skok vynalezena, po něm se i zove. Ježto zákony skok za těžší evičení závodní drží, tedy rozohňují skákajícího flétnou a lehčím jej činí mimo to halterem, neboť ten jest bezpečným průvodcem rukou a vtiskne krok pevně a zřetelně poznatelný v půdu. Jak mnoho toto poslední důležitým jest, na jevo dávají zákony (rozuměj závodní): dovolují jen tehdy skok odměřiti, když správnou stopu udělá.

Že hra na flétnu skok paterozápasníků provázela, vysvítá z některých míst u Pausania a Plutarcha.

Jak velikou váhu Řekové tomuto doprovodu přikládali, zřejmo z toho, že hudci na flétnu Pythokritovi v Olympii postavena byla socha, jelikož šestkrát zápas hrou svou provázeli.

I na starých řeckých vásách to zřetelně jest: vedle úplně nahého činky držícího zápasníka, jenž právě ku skoku se chystá, stojí mladistvý flétnohudec (Krause: Gymnastik u. Agonistik T. IX. ob. 22. Podobně u Guhla a Konera: Das Leben der Roemer u. Griechen ob. 250.)

Tvar činek jest velmi rozličný (viz: Velišský, Život Řeků a Římanů str. 367 ob. 420. a výše jmenované Krause, Guhl a Koner).

Jsou tvaru hruškovitého s rukojetí, našim činkám velmi podobné, jiné jsou polokulovité s rukojetí obloukovitou jednotlivé, jiné opět mají tvar bochánkový, v němž jest vyhlubenina na jedné straně pro čtyry prsty, na druhé pro palec, konečně jsou činky kuželovité jednotlivé s rukojetí rovnou neb hákovitou.

Philostratos bez bližšího udání rozeznává haltery „dlouhé“ a „kulaté“.

Zhotoveny byly nejvíce z olova, v Olympii vykopané jsou ze zelenavého kamene přes 7 liber těžké.

(Pokračování.)

Naši Sokolové v Čechách.

Sokolové američtí v Čechách zvaní byli na mnoho míst, tak že kdybychom vypisovati měli třeba jen stručně všechny návštěvy a slavnosti na jich uvítání pořádané, potřebovali bychom k tomu několik úseč časopisu našeho. Podotkneme tedy pouze, že na všech místech kamkoli zavítali, srdečně byli uvítáni a kde evičili, vzbuzovali obdiv seevičeností svou. — Dne 20. července uspořádány v Sokolně pražské závody těch Sokolů amerických, kteří dosud v Čechách meškali. (Část jich nalezala se již na zpáteční cestě do Ameriky.) Výsledek závodů byl dle „Nár. Listů“ následovní:

Na hrazdě prvním přeborníkem br. Vinický, druhým br. Patera Aug. — Na bradlech prvním br. Chrudimský, druhým br. Patera Fr. — Na koni na dél prvním br. Nader, druhým br. Patera Aug. — Na koni na šíř prvním Hurt, druhým Kulíček. — Při skoku do dálky prvním Nader (skočil 5 m. 50 cm.), druhým Hurt (5 m. 45 cm.) — Při skoku do výšky prvním Fr. Patera (1 m. 55 cm.), druhým Kostlan (1 m. 50 cm.) — Při skoku do výšky o tyči prvním Fr. Patera, druhým Fr. Pecival a třetím Aug. Patera. Všichni tři byli docílili stejné výše 2 m. 80 cm., tak že při rozsuzování rozhodovala ladnost výkonu. — Při vzpírání činky 50kilové prvním přeborníkem Štulík, vůdce Sokolů amerických, druhým Kulíček. Oba byli vzepřeli 12krát. — Při vzpírání činky 25kilové uznán přeborníkem Nader, jenž byl vzepřel 32krát. —

Většina bratrů, kteří byli v Čechách, již se vrátila. My vítáme je srdečně „Na zdar!“ opět v kruh náš.

Jaroslav Stýblo.

Došlo nás poselství smutné. Jeden z nejhodnějších Sokolů českých, čestný člen Těl. Jed. Sokol v New Yorku, Jaroslav Stýblo, zemřel. Skončil plodný život svůj dne 20. července v mladém věku 38 let. Jaroslav Stýblo byl pracovníkem neunavným, ochoten vždy k službám všelikým pro své bratry. I nám Sokolům americkým nejednou platných služeb prokázal. Dovolávaly se jeho prostřednictví i pomoci v různých záležitostech hlavně Národní Jednota Sokolská (výkonný výbor) a Těl. Jednota Sokol v New Yorku, jejíž byl čestným členem. Ještě minulý měsíc žádal jej red. t. l. jmenem výk. výboru o prostřednictví při koupi knih pro knihovny výk. výboru a redakční. Nepomysleli jsme tehdy, že krutá smrt zabráni mu již i vykonání této služby bratrské. — Br. Jaroslav Stýblo byl Čechem upřímným, Sokolem nadšeným, — celým mužem, jenž vydatnou práci působil k dobru širokého kruhu lidí. I my želíme upřímně ztráty jeho a jmenem Sokolstva amerického vyjadřujeme etěné rodině jeho i bratrské jednotě pražské, jež smrtí jeho v první řadě nejkrutěji postiženy jsou, naši nejhlubší soustrast. Budiž věčná paměť našemu milému, statnému bratrovi Jaroslavu Stýblovi! —

„Národní Listy“ pražské ze dne 21. července přinášejí o životě a smrti bratra Jaroslava Stýbla následující zprávu:

„Smutnou a všem srdcím sokolským krutou přinášíme zvěst. Včera o 11. hodině ranní zemřel v 38. roce věku svého jeden z nejlepších jonáků, jaké kdy Sokol pražský národu svému byl vychoval, bratr Jaroslav Stýblo, vzor ušlechtilého, vlasti a

národu z celé duše oddaného Sokola. Nevyšlovný bol uchvátil při prvě o tom zprávě všechny, kdož znali zesnulého, v němž nejkrásnější etnosti sokolské byly sloučeny. V nejtělejší mládí škole sokolské odevzdán, přilnul k Sokolstvu a jeho vůdcům neskonalou láskou, která po celý věk až do posledního záchvěvu duše kroky jeho vedla. Štíhlá, graciosní postava bratra Jaroslava Stýbla, plna pružné síly, byla okrasou Sokola pražského při každém veřejném vystoupení, švarná až úzkostlivě skromná a líbezná povaha jeho učinila jej miláčkem všeho Sokolstva. V roce 1868 povolán byl Jaroslav Stýblo v evičitelský sbor Sokola pražského, v němž s úspěchem stále působil. Od r. 1868 až do 1873 zastával úřad pobočníka při dru. Tyršovi, jemuž byl nejmilejším druhem. V roce 1874 byl zvolen do správního výboru a tu rozvinul v pravdě otcovskou nedostiznou činnost. Byl on po 20 let nejen duší pražského Sokola leč i nejlepším a svědomitým vůdcem všeho Sokolstva, stále ruch jeho pozorně sleduje a své pomocné ruky s ochotou, kdekoliv toho potřebí bylo, nabízejí. Není jednoty sokolské zde i za oceanem, které by byl br. Stýblo neprokázal služeb neocenitelných. V nepřítomnosti Tyršově v letech 1875 a 1876 a po smrti Tyršově od roku 1884 vedl redakci časopisu „Sokol“ se vzácnou obezřetností a důkladnou znalostí. Jest to zkrátka nezměrné, co práce a úsilí muž tento pro věc sokolskou podnikl a to se skromností, která každému ocenění a uznání se vyhýbala. Celá činnost Jaroslava Stýbla znamená neskonalou o nezměrnou oddanost ku věci sokolské, on je a zůstane řadám sokolským nejkrásnějším vzorem poctivého, svědomitého a vytrvalého pracovníka. Žel! že krutý neduh zničil junácký život ten, jenž sliboval velkých nadějí v budoucnost. V pravdě sokolsky zní závěť drahého zesnulého, v které slovy prostými a mužnými smrti vstříc hledí a na důkaz vlastenecké lásky odkazuje Sokolu pražskému 2000 zl., Ústřední Matici školské 2000 zl., sokolským jednotám v okolí pražském úhrnem 1000 zl., „Hlaholu“, Akadem. čten. spolku, Typografické besedě, spolku dělníků knihařských po 200 zl., a a více jiných štědrých odkazů. Úmrtím bratra Jaroslava Stýbla ztrácí Sokolstvo české nevyrovnatelného druhu, juna horoucí oddanosti a lásky, vlast syna nejvěrnějšího. Budiž jemu věčná, nehynoucí paměť.

— Odporujeme Sokolům co nejvřeleji pořádání výletů na venek. Jest to zábava levná a užitečná. Pochodem k cíli i zpátečním mohou být provedena evičení pořadová, na výletě pak samém rozličné hry, které Sokolům rovněž neškodí. Při příležitosti takové pak se také členové lépe seznámí a zvláště noví členové se staršími se sbratří.

SOKOL AMERICKÝ

Organ Sokolstva Česko-Amerického.

Vydává a rediguje Fr. Lier.

NÁKLADEM VÝK. VÝBORU NÁR. JEDN. SOKOLSKÉ

Vychází 15. každého měsíce

NEW YORK, 15. SRPNA 1887.

Jednačí sjezd.

Příští rok odbývati se bude jednačí sjezd Národní Jednoty Sokolské. Sjezd tento pro nás jest veledůležitým a proto upozorňujeme naň již nyní. Bývá mnohých našich bratrů obyčejem říkati: „Na to máme ještě dost času“ — když pak ale určená doba přikvápí, nalezne je nepřipravené, a tu ve spěchu s tíží dohání se, co bylo se zameškalo, na mnohé zapomíná se úplně. K tak důležité věci, jako sjezd, přistoupení musíme s náležitou přípravou, abychom oběti hmotné i ohromnou práci, jaké sjezd vyžaduje, s prospěchem porovnatí mohli s výsledkem sjezdu. Proto necht' již nyní bratří zavádějí mezi sebou rozmluvy, co mělo by být na sjezdu opraveno, co nového zavedeno a co zrušeno. I ve schůzích jednot může se již počínati s jednáním o návrzích, jaké mají být sjezdu podány. Činíme jednoty pozorny na to, že nejméně na tři měsíce před sjezdem musí být návrhy ku sjezdu podány výkonnému výboru, kterýž je pak v následujícím čísle orgánu našeho (nejméně dva měsíce před sjezdem) ostatním jednotám k uvážení předloží. Jednoty mohou již nyní v každé schůzi věnovati chvíli debatu pro dobro Nár. Jed. Sokolské a návrhy na zvláštní list zaznamenávati. Lépe začítí dříve než pozdě!

Premýšlejme vážně, kterak bychom Národní Jednotě Sokolské k rozkvětu většímu pomohli. Žije zde statisíce krajanů našich. K naší jednotě z toho počtu náleží sotva jediný tisíc. Hledejme a nalezneme prostředky, kterak bychom počet náš zmnohonásobili. — Jest až bolestno pohlízetí na to, kterak velký počet bratrů našich tone v nevědomosti o cílech Sokolstva, o povinnostech, jež bere na se každý muž, jenž co bojovník zásad vznešených v řady naše vstupovati má. Hledejme a nalezneme cesty, kterak bychom každému bratru stanovisko Sokolstva objasnili, aby stal se z něho horlivý a vytrvalý bojovník náš. — Poměry našeho vnitřního spolkového života nejsou upraveny tak, aby vyhovovaly svému účeli. Upravme je dle toho.

Můžeme vykonati mnoho, budeme-li — chítí. Sjezd nejlepším jest místem, kde se co podobného vykonati dá. Nuže,

premýšlejme, kterak nejlépe bychom Národní Jednotě Sokolské a všem Čechům americkým prospěli!

O Sokolech amerických.

O Sokolech amerických a výpravě jejich přinesly a přinášejí dosud posudky své všechny listy české ve staré vlasti vycházející. Nejzajímavější i nejdůležitější pro nás jest ovšem posudek, jež přináší časopis „Sokol“ pražský. V čís. 12. ve článku „Návštěva Sokolstva amerického“ předesešlá co úvod ku zprávám o slavnostech sokolských následovní:

„Kulturní dějiny národa našeho velkou znamenají událost, po jejímž příkladu marně bys se ohlížel v celém světě. Lid, nepřizní osudu od krbu otců svých vypuzený a v nedozírnou dálí přes okeány zanešený, vrací se v statném zástupu v drahou, vrouceně milovanou domovinu, aby zlíbal posvátnou půdu otcovskou a pokřál na prsou svých bratrů.

„Tot' významný projev tuhého zdravého žití lidu našeho, které ani násilí ani záplava cizí národnosti neudolá. „A n o žijeme, chceme žítí,“ zaznívá na všech stranách, ať již ve vlasti či v daleké cizině. Tomu na důkaz povstává celý národ, aby uvítal drahé hosty, tomu na důkaz přinesen z oblastí zaokéánských hvězdnatý prapor sokolský, kolem něhož skupena družstva uvědomělého, hrdého mužstva českého.

Výprava hostů amerických jest nejen znamením cíleho ruchu české společnosti americké, ona jest vážnou a vzácnou manifestací sokolskou, kterou s dostatek nelze oceniti. Žel! stokráté žel! že nebylo možno, aby ona v pravém nezkráceném lesku zazářila při chystaném povšechném sjezdu sokolském. Podnikem tím zjednalo sobě Sokolstvo americké slavného jména jak v Sokolstvu tak i ve všech vrstvách lidu českého, ono dokázalo, co poetivě snahy, dobré vůle a horlivé píce v jeho řadách jest, ono důstojným svým vystoupením a všestranně uznanou vycvičeností zanechalo hluboký dojem, všude kdekoliv se objevilo.“

Přiznáme se, že čekali jsme na úsudek „Sokola“ pražského s napjetím. Nám neimponovaly chvalořeči ostatních listů, poněvadž víme, že v první chvíli nadšení leccos se napíše, co později se skutečností srovnati nelze. My čekali na úsudek mužů, jejich povinností jest upřímnost bratrská, střízlivé pojmutí věci a oteřený projev poetivého smýšlení. Předpokládáme, že Sokolové pražští při pronášení úsudku o amerických Sokolech dle této zásady jednali. Tím více těší nás, že úsudek tento dopadl pro Sokoly americké příznivě. Zajisté že uznání toto bude jim pobudkou k další práci u věci sokolské. — Na zdar!

H l í d k a.

— Tělocvičná Jednota Sokol v New Yorku chystá na den 22. října významnou slavnost dvacetiletého trvání svého. Krásný to zajisté den jak pro jednotu samu tak pro Česstvo novoyorské, které — doufáme — jubileum tohoto v počtu co možno nejčetnějším dostaviti se neopomene. Kéž by jedna každá z nyní stávajících jednot dne takového se dočkala! — Na zdar!

— Na počest příjezdu člena svého br. A. Tesaře, pořádala Těl. Jednota Sokol v Dutch Kills dne 30. července v místnosti A. Wokala banket. — Sokol Tesař může být hrdým na onu lásku, jakou členové jednoty té k němu lnou. Neděje se tak ovšem bezdůvodně. Jeť br. Tesař jedním z oněch Sokolů, kteří ne slovy, ale přímo skutky dokazují snahu, povznésti jednotu svoji na nejvyšší stupeň všestranné dokonalosti.

— Dne 7. t. m. pořádal „Dívčí Tělocvičný Sbor“ newyorský výlet do malého ale nanejvyš příjemného Washington Parku ve Woodside. Těl. Jed. Sokol v New Yorku a v Dutch Kills uzavřely sčastniti se výletu toho sborově. Newyorská jednota usnesla učiniti výlet tento zároveň pořadovým cvičením. Žel, že většině Sokolů našich jest každé cvičení velikým namáháním. Jinak nelze si představití účastenství tak slabé. — Vedením podnáčelníka Pavlíka vyšli Newyorští as o půl desáté hod. dopolední ze cvičírny a převězše se na Long Island, ubírali se pochodem do Dutch Kills. Odpočinuvše si u svého náčelníka Al. Wokala, vytrhli pod jeho velením as o půl dvanácté směrem k Woodside. Druhá jednota vedena br. Tesařem ubírala se za touto. As po hodinu trvajícím pochodu dostali se Sokolové částečně neschůdnou cestou do parku, kdež švarnými Sokolkami vřele uvítání byli. Po té rozproudila se v stinné zahradě pravá sokolská zábava. Odpoledne stráveno rozličnými hrami tak mile, že když se večer přiblížil, účastníkům domu se nechtělo.

— Čes. Amer. Sokol v Chicagu zvolil pro příští období následující úředníky: Starosta Václav Ledvinka, náměstek Jan Mašek, tajemník Vojtěch Janeček, účetní Štěpán Bílek, pokladník Jakub Hraděj, náčelník Edward Kabrna, první cvičitel Adolf Bílek, druhý cvičitel Josef Krejča, praporečník Jan Němec, správní výbor (na jeden rok) Frant. Churaň a Kar. Blažek (na ½ roku) J. Bašata, knihovník Jan Vaněk.

— O výletu Těl. Jed. Tom. Černý z Omahy píše tamní list „Pokrok Západu“: Minulou neděli (17. července) odbýval se výlet Těl. Jed. Tom. Černý do Wahoo dle dřívějšího oznámení. Před málo lety bylo odbývání českého výletu na venek po dráze považováno za podnik odvážný, k ně-

muž žádný spolek odhodlati se nechtěl. Však loňský výlet do North Bend došel takového úspěšnosti, že směle doufalo se, že výlety budou se nyní každoročně odbývat. Výlet letošní ovšem neměl tak četné úspěšnosti ani se strany rodáků omažských, ani venkovských. Však mohl míti, tak jako loňský. Pouze 5 vozů, a to ještě ne zcela naplněných, vyjelo z Omahy. Ač čas výjezdu položen byl na hodinu osmou, nevyjel až po deváté a zdržev se celé půl hodiny ve Valley, dorazil do Wahoo teprve k polednímu. Po zastávce na nádraží dovezl vlak účastníky až k samému háji, kde výlet se odbýval a který na druhé straně města leží. Tu očekávalo výletníky nemalé překvapení. Očekávali, že jako loni, budou tu v roštině, místy jen stín mající, shledali však jeden z nejpěknějších hájů výletních. Vysoké a husté stromové poskytovalo krásný chlad, v němž milé bylo spočinutí. Skoro všichni rodáci wahooští a něco venkovských dostavili se na místo výletní a milé to bylo shledání dávných přátel a známých. Za zvuku výborné hudby kapely p. Letovského, která ve svém novém a skvostném stejnojmenném milý dojem činila, tančili a bavili se přítomní rozkošně. Tělocvik byl obecně vďěčně přijat. V nenucené zábavě setrvalo občerstvení až přes 7 hodin, kdy hvízd parostroje dal znamení k návratu. Na chvíli před odjezdem strhla se malá šarvátka mezi dvěma Irčany, které však šerif záhy konec učinil zatčením původců. O půl osmé vyjelo se od místa výletního a o osmé z Wahoo. Ve Valley a Elkhorn Station vlak opět se zdržel, vyčkáváje tu příjezd vlaků jiných, tak že teprve k 11. hod. do Omahy dorazil. Každý byl výletem uspokojen a bylo pouze k přání, aby úspěšnost byla větší. A také by bývalo, kdyby výbor nebyl jednal tak na spěch. Kdyby býval měsíc času k přípravě, mohlo se dojísta na 7 plných vozů účastníků počítati. Však výbor ohlásil výlet pouze na týden a to byla doba krátká. Tím kratší byla pro krajanů venkovské. Ti jsou v pilné práci, pro časopis nejdou až v neděli a nevěděli tedy nic o výletu až v samou neděli. Jedno jsme též pozorovali, čeho nemůžeme zmínkou pominouti. Viděli jsme jen nepatrný počet členů řádu Palacký účastnících. A přece mezi řádem tím a Těl. Jed. měla by panovati shoda a vzájemnost ta nejlepší. Ba zdá se nám, že bylo povinností členů řádu Palacký, aby se hojně účastnili. Kdykoli rád ten pořádá nějakou slavnost, neopomene pozvati Těl. Jed. a její členové nejen se účastní, ale též tělocvikem přispívají k rozhojnění programu. Mohou tedy právem očekávati hojnou podporu se strany členů řádu, kteréž ale tentokráte se jim nedostalo. Doufáme, že podruhé bude to napraveno. Počasí panovalo pro výlet to nejlepší. Skoro po celý den byla obloha zachmuře-

na, čímž vedro slunečních paprsků bylo mírněno. Letošní výlet jest potvrzením, že výlety na venek lze se zdarem pořádati, když 1) přípravy učiněny budou na měsíc neb více napřed; 2) když výlet bude se pořádati mimo žní, buď v červnu aneb v srpnu.

— Chicagská „Svornost“ sděluje: Na severní straně města našeho založena byla přičiněním několika starších Sokolů nová sokolská jednota „Tělocvičná Jednota Sokol Žižkov.“ Úředníci jsou zvoleni a v další práci k činnosti rádně pilně se pokračuje. Vítáme novou jednotu v řadách našich Sokolů, a přejeme jí nyní, kdy již ustavena, úplného zdaru. — I my srdečný pozdrav posíláme nové jednotě, s přáním, by v brzkou dospěla ve statný sbor, jenž máje na paměti heslo našeho Tyrše „Tužme se“ v okolí svém pilnou práci sokolskou blahodárně by působil. Od bratrů ostatních jednot chicagských pak očekáváme, že bratrskou láskou vedeni ochotně přispějí mladé jednotě pomocí svou v začátcích, jež z pravidla bývají těžké. — Nová jednota není, tušíme, žádnou „true-jednotou.“ Město Chicago velmi je rozsáhlé a stanoviště nové jednoty shromaždiště ostatních jednot tak vzdálené, že krajanům v okolí nové jednoty bydlícím takřka nemožno by bylo schůze a cvičení kterékoli z ostatních jednot pravidelně navštěvovati. Nepřevezme tedy starým jednotám členy žádné, poskytne však příležitost těm, kteří na severní stranu se přestěhovali neb přestěhují, by nadále k sokolské jednotě náležeti mohli a pak zajisté též hojný počet nových členů získá. Na zdar!

— „Zlatá Praha“ vydala velké a krásné podobizny Jindřicha Fuegnera a Miroslava Tyrše, předních to bohatýrů Sokolstva českého na velikých kartonech v objemu 66 při 50 cm. s podtiskem tonovým. Zdařilé obrazy tyto, tvořící pendanty (protějšky), hodí se ku okrášení každého bytu soukromého, zejména síní a místností jednot tělocvičných, besed a spolků čtenářských, k čemuž nemálo přispěje nízká cena obrazů 40 kr., obou obrazů 80 kr. — Tělocvičným jednotám při objednávce nejméně 10 obrazů počítá se obraz po 30 kr.; z Ameriky ovšem musí být připlaceno na poštovné. — Tělocvičná Jednota Sokol v New Yorku objednala obrazů těchto přes 100 kusů.

Cvičitel, jaký má býti.

Napsal Karel Vaníček.

Jako členové činní základem jsou dobrého „Sokola“, tak i dobrý kmen cvičitelstva kamenem úhelným každé jednoty dbalé pravého účelu sokolského. Co hudba bez kapelníka i solistů, co vojsko bez velitele a vůdců, to jsou členové činní bez náčelníka i cvičitelů. Že pravdou to a žádným nadsazováním, či planou chloubou,

toho nejlepší podán důkaz pětadvacetiletou zkušeností jednot sokolských; bílou vránou jest případ, že by byla zanikla jednota, která měla dostatek zkušeného cvičitelstva, za to přecetny jsou příklady zaniknutí jednot, kde názvy náčelník, cvičitelové a p. pouhými byly tituly, právě tak jako jen prázdňným zvukem bylo krásné jméno „Sokol“ pro celou jednotu, jíž se o cvičení ani nezdálo, jejímž idealem byl a zůstal malebný kraj, různými cetkami „přizdobený“, rudá košilka (rozumí se, že hedvábná, pěkně vyšívána), dlouhé péro a p. Zavanul jiný větřík, odvál sokolí péra, lesklá přilba zamčnila skromnou čapku sokolskou . . . nebylo pastýřů i rozprehlo se stáde . . .

Jakými vlastnostmi vynikati má takový pastýř dobrý stáde svěřeného, jakým zkrátka má býti Sokol-cvičitel, toť úlohou dnešní rozpravy mé. Namítne snad někdo: „To všecko dávno již víme, nosíš jenom dříví do lesa, milý brachu“, nu, však já se k tomu bez mučení přiznám, že nic nového nepovím, ale ani „Otčenáš“ není nový a přece denně z tolikých zni úst: „Chléb náš vezdejší dej nám dnes.“ — Kéž bych měl slova ohnivá, bych náležitě předněsti mohl tužby starého Sokola cvičitele, by mohly státi se nám všem evangeliem sokolským! Aby snad některý bratr nevyčetl mi ton kazatelský, přistupuji k jádru věci tím ochotněji, čím méně miluji nekonečných okolků. Tím se již také napřed omlouvám, budou-li se komu zdáti vývody moje příliš aforistickými, aspoň nebude si moci snad nikdo stěžovat na nejasnost jich. — Na cvičitele hledím se tří rozdílných stanovisk a dle toho rozpadá se i tato rozprava ve tři oddíly totiž: 1. Cvičitel se stanoviska všeobecného, 2. při cvičení, 3. na výletě.

I.

Co se zjevu cvičitelova týče, není mu třeba žádné zvláštní tělnatosti (zvláště spodní polovice trupu), aniž loketních vousů, což vše u tak mnohých spolků jiných velikou hraje úlohu, nám naopak bylo by to závadou. Nejlepší cvičitelé velmi často bývají postavy prostřední, často i malé a (dle obecných pojmů) spíše slabší, než silnější, následkem čehož i jistá dávka elegance, tu větší, onde menší, kterou jenom ztěžka a velmi neradi u cvičitele pohřešujeme. Jest ona, ve spolku s pevností a určitostí všech pohybů, vlastností, u cvičitele nejostřeji vystupující.

Jako se liší cvičenec pokročilejší velmi prospěšně celým útvarem těla i pohyby jeho od lidí necvičících, tak vynikaj i cvičitel nad celým družstvem svým. Nechci tím ovšem říci, že by cvičenci nikdy neměli dostihnouti cvičitele svého, naopak musí to býti naším idealem, povznéstí svěřence své k dokonalosti co největší; tím toliko chci naznačiti, že cvičitel má býti

evičencem několikrátě destilovaným, vzorem, od něhož svěření jeho skutečně získati mohou. Však to jen vlastnosti těla jsou, já pak zde předem chci poukázat na vlastnosti ducha, jež právě takové, ne-li větší pozornosti zasluhují. Po stránce všeobecné jest to předem povaha evičitelova. Jsme-li všichni bratři mezi sebou, pak to nejvíce platí o evičiteli, k němuž zraky tolika evičenců se obracejí. Ba co bratrem, otcem má býti evičitel družstvu svému, pěstounem starostlivým o dobro každého jednotlivce. Však také jako k otcí, neb aspoň k nejstaršímu bratru pohlížejí evičenci k dobrému evičiteli, což platí v míře největší zvláště o každém nováčku Sokolovi. Nezapomínejmež nikdy, že Sokol nejen tělo, ale i ducha tuží a zoceluje, dejme tedy skutečně evičenci příležitost, aby zcela k nám přilnul a dobrých vlastností našich si všimnal, maje v nás vzor, dle něhož by se řídil. Jsem přesvědčen, že každý starší a zkušenější evičitel (v pravém toho slova smyslu, není každý, třeba i výtečný turnér dobrým evičitelem) zasluhuje čestného názvu „dobrý“ asi toho významu, jaký mělo toto slovo ve starší češtině, kde znamenalo tolik jako šlechtitý (šlechtický), již proto, že v Sokole při poctivé práci tak dlouho vydržel.

Jeť Sokol jako voda: Jako tento živel, od přírody čistý, třeba člověkem bezohledným zkalen a znečištěn, na dalším běhu svém každý nešvar vymítá i na břeh vyvrhuje, tak i jednoty sokolské, porozuměvše pravému významu myšlenky sokolské, nic prostředního, nebo docela špatného v luně svém nestrpí; kdo zcela nepřílně k jádru, z počátku dosti trpkému, kdo jen ku pěkné skořepině se táhne, nevydrží — vystoupí. Jest sice tělocvik také zábavou, ale v prvé řadě prací, která, koná-li se svědomitě, za krátko znatelné stopy svoje v podobě tvrdých mozolů na rukou evičenců zanechává. A práci tu zpříjemní, usnadní, účel její evičencům ve pravém světle ukáží a dovedí evičence ku poznání, že jádro její jen z počátku jest trpké, později však sladší nad med a strdí, či zkrátka i dobře zaslouží je v myšlenku sokolskou, toť jest nejkrásnějším úkolem dobrého evičitele ve službě ideálu. Aby však povaha evičitele byla štítem zlatým bez poskvrny nejmenší, třeba ji očistiti od některých skvrn rezových, jež tu i tam se objevují, a třeba jinak v životě obecném ani pozorovány nebyly, přece evičencem objeveny byvše, tohoto zarážejí, ano i odpuzují. Není také divu, že v tělocvičně leckterý stín ostřeji vystupuje, vždyť tam svlékáme se sebe člověka naučeného, stávající se více lidmi nepřetvářenými. . . . A toho si budme vědomi: Není citlivějšího tvora nad evičence začátečníka, tvrdší slovo neb úsměšek dokonce — a jednota o člena chudší. Těmito skvrnami rezu jsou: Pánovitost (nevládnost, urput-

nost) a na druhé straně opět nerozhodnost (slabost), netečnost, mrzuté konání povinností a opět žárlivost evičitelů mezi sebou, kteréžto temné body postavím v II. oddílu naproti dobrým vlastnostem evičitele. Povšechný rozhled tento zavírám jedinou větou: „Evičitel hleďž býti celým mužem“ a přistupuji ku líčení evičitele při evičení.

II.

Tu jest vlastní pole činnosti jeho. Jeho vzdělávání má se se vším zápalen věnovati. Aby se tak stalo, nesmí se žádnému náradí, aniž jakémukoli druhu evičebního vyhýbati, třeba při evičení volném kterékoli „favorisoval“, poje při tom důkladnou znalost theorie s praxí, co možná nejširší. Zvláště k evičením společným přistupuj vždy s náležitou přípravou, se evičením soustavně spořádaným a proveditelným. Nepěkně se vyjímá, ba připravuje evičitele o valnou část vážnosti, jestli že na př. evičení prostná, jež evičencům co nejhladčeji mají se ukázati, sám teprve před šikem praeně stlouká, rovnováhu stěží udržuje a p. Ticho a pozor jest při společných evičeních věcí hlavní a k oběmu přispívá vedle rázného povelu bezvadné provedení evičení od evičitele samotného. Třeba též ovšem záduchého stupně disciplíny, na nějž může členy povznésti opět jenom evičitel. Tento před šikem stává se velitelem, jenž od evičenců naprostou žádá poslušnost, i jest na všech evičitelích, aby sami dobrým předcházeli příkladem a nikdy před členy ani slůvko odmůvy či poznámky vůči velícímu neměli. „Věhlasno to v súkromí mluvíti“, po straně dobře jest vytknouti chybu, již se evičitel snad dopustil, před členy však ani mrknutím nedejme na jevo, že v tom či onom spolu se nesrovnáváme. Buď-li se tak důsledně pokračovati, zavládne-li u nás při evičeních společných disciplína vojenská (jinde o ni nestojíme!), pak zajisté pomínou na výletech ony výstupy, jednak i laikovi úsměv vzbuzující. Každou, i sebe menší vadu dobře jest členům vytknouti, nemá-li se jako bejlí zakořeniti. Mluva povelu a výtek jest sice úsečná a drsná, nikdy však nebuď hrubá. Považme, že máme před sebou bratry, kteří dobrovolně k nám se připojili, jimž nemůžeme nikdy odchod zabrániti. Velitel nikdy nehrej si na „pána“, není u nás pánů, on buďž pouze starším bratrem, jež mladší dobrovolně ctí a poslouchají. Tím ovšem neradím nikterak k jakékoli změkčilosti, tím méně k nejhoršímu zlovyku, totiž prošení. Slůvko „prosím“ úplně buďž vypuštěno ze slovníku evičitelova, není tam pro ně místa, tím častěji buď užíváno povelu „rychle“. Rychlost, ráznost, úsečnost při seřadování i evičení vůbec, to jsou vlastnosti neocenitelné, jimž má evičitel naučiti svěření své a

při dobré vůli též jistě naučí. To vyžaduje ovšem na vzájem na evičiteli zmizení veškeré rozpačitosti, kterou členstvo velmi dobře postihne. Dobře praví br. A. Tesar v „Sokole Americkém“, že „dobrý evičitel musí při evičení umět ústa otevřít.“ Povel nesmělý a chabý nejlépe ukazuje vnitřní nejistotu velícího, jež pak ovšem od evičenců nemůže požadovati opak.

(Dokonění.)

Účetní zpráva

z veřejného evičení v Battery
Dne 10. října 1886 pořádaného
Chicagskými jednotami ve prospěch
Nár. Jed. Sok.

(Podrobnou tuto zprávu uveřejňujeme na výslovnou žádost Těl. Jednoty Sokol v Chicagu. — Red.)

Příjem:

Za nálevnami.....	\$278.88
Za lístky u kasy.....	274.75
Lístky mimo kasu prodané.....	103.95
Za cukrovinky.....	1.—
Od výboru při odbírání lístků....	.50
Celkem.....	\$659.08

Vydání:

Nájem z Battery D.....	\$100.—
15 půlsudů a 1 čtvrtsud piva....	46.50
P. Kounovskému hudba (15 mužů)	45.—
Společnosti Matějka a Medek za lístky, plakáty a oznámky	25.—
P. Hladovcovi za sodu a cider....	19.25
730 pěticentových doutníků....	17.58
P. Geringrovi oznámky a plakáty	17.50
P. Martinkovi dříví, hřebíky a šrouby a za postavení nálevení	13.29
P. Tarabovi za veškerý dovoz....	8.75
Za ztracené a rozbité sklenice....	7.15
94 desícticentových doutníků....	4.42
Taj. výb. kolký, obálky a papír	3.04
P. Tatouškovi roznešení plakátů	3.—
Sokolové Kreml a Pišl za stavění náradí	3.—
1 tác a 2 ručníky.....	.58
Odznaky pro pořádací výbor....	.25
Mladému Křišťanovi za roznešení několika plakátů	.25
Celkem.....	\$314.56
Příjem.....	\$659.08
Vydání.....	314.56

Čistý výnos..... \$344.52

Zpráva tato mohla býti mnohem dříve vyřízena, poněvadž ale lístky, jež byly před evičením ku prodeji rozdány, delší dobu nebyly odevzdány, oždila se. Doufáme, že ct. výk. výbor jakož i bratrské jednoty nám to prominou.

Za výbor se sokolským Na zdar!

Jos. Jurka, pokladník.

(Zasláno.)

Redaktoru „Dennice Novověku.“

Pane!

Na veškeré zcela bezdůvodné nájezdy a snižování Sokolstva česko-amerického ve Vašem listě nemáme než politování, že záští svojí oproti jednotlivcům tak daleko jste se strhnouti dal. Vyvracetí Vaše tvrzení nebudem. Byla by to práce — ač lehká — zbytečná. Každý, kdo činnost jednot sokolských v Americe sleduje, ví, že články Vaše v tom ohledu jsou pouze bezpodstatným zlomyslným zlehčováním. Sokolstvu česko-americkému netřeba se hájiti! Jeho činy mluví za něj zřejmě!

Za výk. výb. Nár. Jed. Sok.

V ý b o r.

D O P I S Y.

Chicago, 2. srpna 1887. — (Z Těl. Jed. Sokola.) — Dlouhý čas již nezmínil se o činnosti naší nikdo z nás, pročť dovoluji si čístečně nahraditi to, co zameškáno bylo.

Nejprve vezmu výlet. Odbývali jsme jej dne 26. června do Willmington, as 54 mil vzdáleného, již z ohledu toho, že možno bude nám a Sokolům Braidwoodským se osobně více seznati a vzájemné přátelství naše utužiti. Výlet vydařil se nad očekávání skvěle, začť díky obecnstvu našemu i z okolí Braidwood. Každý po příjezdu na místo našel si nějakou zábavu a celku přispělo též nemálo závodění Sokolů o ceny. První cenu na skok o čtyři, 8 stop 4 palce, obdržel br. Hartmann od Těl. Jed. Sokol (sokolský monogram). Druhou cenu na skok do dálky, 18 střevečů, br. Kopecký (sokolský pás s monogramem), a třetí cenu na běh o závod br. Bartoš (veliký salám a bochník chleba) oba od Čes. Am. Sokola z Chicaga. Zábava trvala až přes sedmou hodinu a my pak loučili se s krajaný Braidwoodskými se slibem, že zas brzy se shledáme. Ještě při sedání do vlaku musela hráti jim kapela Holečkova naše „Kde domov můj“ a „Hej Slované!“ a v okamžiku tomto nebylo volání „na zdar“ a „slávy“ ani konce. Konečně se vlak hnul, poslední pozdrav kloboukem, poslední kynutí rukou, naposledy zaválly v duli bílé šátky, a vrchy Willmingtonské oddělily nás na nějaký čas od sebe. Nyní teprv nastala sláňka po sedadlech a poněvadž jsme měli jen šest vozů a obecnstva pro deset, bylo vše jako nabitě a sestoupě v skupinách. Tu náš milý starosta s jinými ještě staršími zpívali „národní“, jinde zase skupina Sokolů „U kanonu stál“, zde zase smích a koketování dvou do sebe se „zabouchnuvších“, tam zase pláč maličkých a konečně stále volání „žizním“ — a v takové vřavě utekla nám cesta dosti příjemně až na to, že mělo obecnstvo trochu málo místa, však myslím, že nám již odpustilo.

Nyní o těloevičně. Mám-li psáti, musím bohužel psáti smutnou pravdu. Činnost dřívější a nynější není ani k porovnání. Nevím, zdali jsou tím vinna ta vedra, aneb liknavost členů, nebo si snad dokonce nemyslí, že již dost! Dnes vidíme v těloevičně ze 40 evičičích členů vyjma žáků 8—12, tak že není možno evičiteli někdy ani dvě slabé čtyř sestavit. O evičičích pořadových nechci se ani zmiňovati, neboť jsme tento rok měli již d v ě (!) a ještě slabě navštívěné. Nevím jest-liže si to sbor, jako „Těl. Jed. Sokol“ od svých členů zaslouží, ale myslím že asi ne. Doufejmež však v brzký obrát k lepšímu.

Řady naší omladiny řidnou stále, od nového roku se nám jich již as šest nechalo uvázat v ržo-

vá pouta manželská, a as tolik máme ještě do konce tohoto roku kandidátů.

My staří zůstáváme na oet a myslím, že budeme muset pořádat nějakou zoufalou staromládeckou výpravu do Berou. Pro tentokrát myslím že již dosti, příště však vše ostatní, co mám na srdci. — So sokolským „Nna zdar“

Eda L. Tyšier.

Chicago, 5. srpna 1887. — (Z Plzeňského Sokola.) — S touhou očekáváme vyslance naše, kteří jak myslím navrátí se tento měsíc z své věkupamátne pouti, abychom pak společně s nimi oddali se znovu různě a svědomitě práci sokolské a to s větší silou a pílí, jsouce vzpruženi po návštěvě své drahé matky vlasti. Očekáváme je s tou nadějí, že nám přinesou to dobré simě, z kteréhož vzrůstati bude povzly užitek a prospěch sboru našemu co těloeviku se týče.

Pakliže všichni vyslané budou stejně činni na poli sokolském, bude z toho mítí nejen jednotlivý sbor sokolský prospěch, nýbrž i celá jednota sokolská vřbec. Naše řady budou rasti a evičirny naše budou se plniti, a pak snadno již přemáže se odpor těch, kteří na pěstování těloeviku dosud pohlíží s patra. Pakli budou sokolskou myšlenku rozševati zdárně a všude tam, kde jen trochu přiměřená páda pro vzejití její se nalezne, pak můžeme činiti si naděje, že sokolství rozšíří se tak, jak Tyrš a Fugner předpovídali. Kěz se nezklamem!

Ruch ve evičirně panuje stálý, jen v ty dny, kdy jsme měli 100 stupňů tepla, návštěva trochu ochabla; potil jsem se již tak dost, a což potom ve evičirně, tu jsme vypadali jako by nás z vody vytáhli.

Žáků v nové naší evičirně stále přibývá a děvčat též a vše chodí ráz na ráz, právě tak, jak br. Štulík u nás zavedl. Děvčata evičim ve dvou družstvech, což jest příliš mnoho na jedno, ale jaká pomoc. Za nějaký čas budu je moci rozdělit ve více družstev, neb některé starší Sokolky jsou již tak v těloeviku zdomakaleny, že budou evičiti také a tak se práce jednotlivce velmi usnadní. Cvičeno s nimi jest na bradlech, hrazdě, koni na šif, vzpírání činek a na koze, ovšem jen takové výkony, které se pro dívky sluší, a dále skoky. Posledně jsme měli malý závod ve skoku do dálky a tu skočily slě. Šimkova, Cihlářová a Malá do dálky 12 stop, za kterýž zajisté ani žádný hoch stydětí se nemusí.

Jenom ty starší Sokolky, co tvoří divčí těloevičný sbor, jsou nyní nějak nečinný; nikdy není žádně ani k spatření, což jest mi velmi divně. Buď se všechny již provdaly, anebo snad se sbor rozpadl, že nejví již žádného života. Byl by již čas, aby přece nechal se vidět a pověděly nám, kdy asi nám na tu naši evičirnu seberou, jak někdy byly se zavázaly.

Dne 22. června měli jsme malou slavnost ve evičirně; odevzdávali jsme pěkný monogram br. Pechovi, starostovi sboru, co důkaz uznání za jeho práce pro sbor náš. Náčelník s případnými slovy mu ho odevzdal a br. Pecha dojat, poděkoval vřelými slovy. Po evičení zavedl nás k br. Hovorkovi, kdež nám dal předněti trochu toho červeného moku, kterýž nám, ano bylo právě horko, velice chutnal, a když se byl každý řádně posilnil, ubírali jsme se domů.

Četl jsem všechny ty úsudky a nadávky na našeho zasloužilého člena br. Čermáka a byl jsem velice překvapen tím, že i někteří br. Sokolové proti němu vystupovali, aniž by se byli napřed přesvědčili, zdali skutečně vinen jest neb ne. Nikdy jsem se toho nenadál, že jsou někteří, již by takto jednati mohli. My máme jednati po sokolsku, totiž říci co myslíme sobě tváří v tvář a ne haněti někoho, když není přítomen. Pakli kdo myslil, že Čermák je vinen, měl posečkati, až se tento navrátí, aby se mohl hájiti, ale hanobiti jej takovým-

to způsobem — to není předně mužně a za druhé jest to nesokolské. A teprve když by nevinnu svou dokázati nemohl, pak by jej mohli odsouditi. Br. Čermák byl vždy poctivcem a také jim jest a jim zůstane, ale že mu někteří nepřítel nepřáli ten kousek „slávy“, způsobili celý ten škandál, čímž možná celá jednota sokolská utrpí.

Bratrské jednoty měly by vše jak náleži vyšetřit a zasloužilého člena, pakli nevinen jest, což nade vši pochybnost, obhájit, abychom dali na jevo, že si vážime členů zasloužilých o Narodní Jednotu Sokolskou.

Jako obyčejně tak i letos budeme odbývati pochodový výlet do Riverside, 15 mil vzdáleného a sice v neděli dne 21. srpna. Proto vyzývám bratry Sokoly Chicagské, kteří by s námi chtěli se súčastnit, aby dostavili se do sborové naší místnosti v půl šestě ráno.

Jelikož sem br. Štulík opět přijede, měly by jednoty Chicagské na tom pracovati a dohodnouti se aby br. Štulík nastoupil zde co společný evičitel zdejších jednot. Budeme mítí z toho užitek zajisté nemalý. Proto nechť sbory zvolí výbory, aby tyto na věci té mohly pracovati a ji k uskutečnění přivéstí. Jest již nejvyšší čas.

Na zdar!

Jos. L. Voborský.

Řádné schůze výkonného výboru.

New York, 11. července 1887.

Schůzi zahájil náměstek starostův, br. Halp. — Při zahájení schůze scházeli br. Wokal a Strnad, jenž oba mluven; později se však oba jmenovaní do schůze dostavili. — Zápis z předešlé schůze přijaty. — Jednatel sděluje, že sokolská jednota z Manitowoc vyjednává o přistoupení k N. J. S. a vysvětluje, co již v té věci učinil; jednání jeho schváleno. — Těl. Jed. Sokol z Chicaga 1) děkuje za zasláný obraz výkonného výboru, 2) žádá o uveřejnění zprávy z přeborného evičení v Chicagu, 3) sděluje, že „Den. Novověku“ urazila Sokolstvo a žádá, by výk. výbor jmenem Sokolstva se ohradil proti útoku, 4) přeje si odpověď, jak daleko pokročila záležitost její protestu proti Tom. Krilovi od Č. A. S. Jednateli uloženo, by odpověděl 2) zpráva z přeborného evičení uveřejněna byla v 1. čísle „S. A.“ minulého roku; miní snad jednota zprávu účetní z veřejného evičení, jež pořádáno všemi jednotami chicagskými za přítomnosti společného evičitele br. Štulika? 3) jednota poslat má dotčený vystřížek, kde Sokolstvo uraženo; dopis 4) vyříditi má stížní výbor, jenž sděluje, že jednotě dopis zaslal, tato však že dosud neodpověděla. — Těl. Jednota Sokol Čechie sděluje, že Čes. Am. Sokol tamtěž porušuje stanovy tím, že přijímá členy za nižší vstupné než ostatní tři místní jednoty. Jednatel dopsat má Čes. Am. Sokolu v té příčině a vysvětliti, že teprv tehdy byl by oprávněn členy za nižší vstupné přijímati, kdyžby ostatní místní jednoty k tomu svolení daly. — Čes. Am. Sokol z Chicaga na dotaz výkonného výboru odpovídá, že Jos. Krejča býval již dříve dlouhý čas činným členem jednoty, na to se ale poděkoval, brzo však opět přistoupl. Usneseno, by v tomto případě zachoval se výk. výb. podobně, jako v případě jednoho člena jednoty newyorské, jenž před osmi lety již k jednotě patřil, po několika let u jednoty vytrval, načež vystoupil, pět měsíců před závody opět přistoupl, k závodu však připuštěn nebyl. Čes. Am. Sokolu má být dána důtka, že vzdor ustanovení, dle něhož každý závodník nejméně 6 měsíců před závody k jednotě náležet musí, Jos. Krejču k závodu vyslala, a tento má být ze seznamu závodníků škrtnut. — Čes. Am. Sokol z Braidwood žádá o nový obraz výkonného výboru, jelikož zasláný cestou se poškodil. Žádost přijata. — Ze St. Paul oznáměno, že v tamní sokolské jednotě zvolen výbor, jenž přivéstí má záležitost ohledně přistoupení k Nár.

Jed. Sokolské do pořádku. — T. J. S. „Říp“ z Allegheny City oznamuje, že nemožno jí děle k Nár. Jed. Sok. příspěvky odvádět, neboť prý měsíční příspěvky její členů obnáší 15 ctů, z čehož platí se nájemné a cvičitel, takže na příspěvky k Nár. Jed. Sok. nezbyvá; jednota žádá, by s ní dle stanov naloženo bylo a slibuje, až poměry její se zlepší, že opět přistoupí. Jednota ze seznamu Nár. Jed. Sok. vypuštěna. — Výbor oznamuje, že obrazy T. J. S. Čechie a výk. výboru jsou zarámovány. Výbor pro zjednáání místnosti, kde mohly by se všechny věci výkonného výboru řádně a bezpečně umístit a kde by se mohly i všechny schůze výborů odvíjet, sděluje, že dosud nepodařilo se mu vhodné místnosti získat. — Záležitost o vystavení diplomů závodníkům odkázána výboru na tělocvik. — Členům „Sokola Clevelandského“, jenž se rozešel, má jednatel dopsat, by ze zbývajících jmenů jednoty zapravili dluh, jež povinni jsou Nár. Jed. Sok. — Na zakoupení knih pro knihovny výk. výboru a redakční „Sok. Am.“ povoleno \$25, jež zaslány mají být Sokolům americkým v Čechách meškajícím se žádostí, by dotyčné knihy při svém návratu výk. výboru přivezli. — Jednateli uloženo, by obstaral scházející čísla min. ročníků „Sok. Am.“ a na výlohy s tím spojené účet podal.

Na to schůze skončena.

F. Lier, proz. taj.

New York, 8. srpna 1887.

Starosta Al. Vokal zahájil schůzi u přítomnosti všech členů výboru. — Zápisky po přečtení schváleny. — Těl. Jed. Sokol z Chicaga sděluje, že miní zprávu z veřejného cvičení odbývaného za řízení br. Štulíka dne 10 října 1886, a zasílá výstřižek z „Den. Nov.“, kde Sokolstvo americké zlehčováno. Usneseno odevzdat zprávu z dotyčného cvičení pořadatelé se žádostí o uveřejnění a br. Halq, Karásek a Hlaváček zvoleni do výboru, jenž vypracovat má odpověď na urážku, již Den. Nov. Sokolstvu učinila. — Čes. Am. Sokol z Chicaga oznamuje, že od 9. března t. r. opět členy za stejné vstupné s ostatními jednotami chicagskými přijímá. — Tim vše vyřízeno. — Z Jefferson Almira (na severní straně města Chicaga) dochází zpráva o založení nové jednoty pod názvem „Tělocvičná Jednota Sokol Žižkov“; žádá stanovy Nár. Jed. Sok. a vyslovuje se, že co nejdříve ve svazek bratrských jednot vstoupí. Jednatel podotýká, že stanovy jmenované jednotě již zaslal. — Jednatel Těl. Jed. Sokol „Čech“ zasílá čtvrtletní zprávu a s ní zároveň účetní zprávu z veřejného cvičení, při němž byl schodek \$3.30, kteroužto částku si jednota sruží; obě zprávy přijaty. Dále stěžuje si též jednota, že obdržela málo pásek se jménem a sídlem jednoty. Jednateli uloženo, by odpověděl, že každá jednota obdržela pásek dvojnásobný počet podle tehdejšího počtu svých členů; žádná neobdržela víc ani méně. Pásky na skladě nejsou a jednotě doporučuje se, by dala si je zhotovit v místě (nedostávají-li se) dle oněch, jež jí výk. výb. zaslány byly. — Dopis firmy C. B. Richard čten a při-

jat. — Zpráva o diplomu přijata. Zároveň kouspen na diplom ráh. — Jednatel výk. výboru předkládá prvních pět ročníků „Sokola Amerického“, jež s velkou obtíží a škodou shledal; usneseno nahraditi jednateli za zvláštní tuto práci a za oněch pět ročníků \$5; ročníky tyto má dát jednatel svázati do jedné knihy a s vazbou ostatních ročníků (velký formát) má se počkat, až budou 4 ročníky neb 5 úplných. — Výborem Těl. Jed. Sokol z New Yorku a T. J. S. Svornost z Morrisania vyplacena výk. výboru čtvrtina výtěžku ze závodnického cvičení, \$34.97 (čtvrtina vyplacena byla cvičicím členům, již v Čechách závodů se účastnili. — Rozhodnuto, by diplomy vystaveny byly dle pravidel, jež výbor na tělocvik v dubnu uveřejnil a jež potom cvičební sjezd schválil. — Stížní výbor sděluje, že Těl. Jed. Sokol v Chicagu v příčině protestu proti T. Královi opětovně dopsal, odpověď však dosud neobdržel. — Členové výboru br. Pavlík a Kadlec oznamují, že album Sokolstva amerického Sokolům pražským odevzdáno bylo. — Br. V. Linhartovi, jenž veřejného cvičení v Čes. Brodě též se účastnil, má být vyplacen též podíl ze čtvrtiny výtěžku závodů newyorských, jako ostatním cvičicím. — Po propuštění náhradníků a dosazení z Čech vracivších se bratrů Kadlece a Pavlíka na jih bývalá místa schůze skončena.

F. Lier, proz. taj.

Přijem.

T. J. S. Čermák, druhá zpráva.....	\$ 33.15
T. J. Sokol v Chicagu, druhá zpráva.....	45.50
T. J. S. Čech v Clevelandu, druhá zpráva.....	33.84
T. J. Sokol v New Yorku, druhá zpráva.....	59.25
Předpl. na S. A. od jednoty z Vídně.....	1.17
Úhrnem.....	\$172.91

Vydání.

1100 výtisků „Sok. Am.“ čis. 7. roč. IX. \$ 25.—	
Na zakoupení tělocvičných spisů.....	25.—
Expedice „Sok. Am.“ č. 7. roč. IX.....	2.26
P. Šulhofovi za zhotovení diplomu.....	30.—
Úhrnem.....	\$ 82.26

Hotovost pokladni z min. schůze \$ 251.18	
Přijem.....	172.91
Úhrnem.....	\$424.09
Vydání.....	82.26
Zbývá v rukou pokladníka.....	\$ 341.83

M. Hlaváček, jednatel.

Knihy a časopisy redakce zasláné.

„Sokola“ pražského vyšlo redakci br. Jar. Stýbla čis. 12. roč. XIII. s následujícím obsahem: Návštěva Sokolstva amerického. Feuilleton: Skok řeckého paterozápasu. Cvičitel, jaký má býti. O učebné osnově tělocvičné pro školy obecné. Cvičení pořadová. Zprávy župní, spolkové a různé. — Všem bratřím doporučujeme vřele časopis tento, z něhož hojně i důkladně poučení čerpati mohou a jenž podá jim i hojnost zajímavých zpráv

o činnosti a životu našich bratří v Čechách. — Předplatné na rok obnáší \$1.25. Adresa: Časopis „Sokol“, Praha, Bohemia, Europe.

„Zlaté Prahy“, nádherného ilustrovaného týdeníku redigovaného spisovatelem Ferd. Schulzem, vyšlo číslo 32 zároveň sešit 16. Ze slavnostních dnů sokolských nalézáme zde vyobrazení Svěcení praporu Sokola Vinohradského za přítomnosti amerických hostů dne 19. června t. r. kreslené Adolfe Liebscherem, Uvítání amerických hostů před nádražím státní dráhy v Praze dne 16. června t. r. od Karla Stapfera, podobiznu náčelníka Sokola Vídeňského Jindřicha Reegera, pak krásný pohled na město Cleveland v Americe se Serantonova pahorku. — Na „Zlatou Prahu“ předplácí se i s poštovní zásilkou čtvrtletně 2 zl. 38 kr., pololetně 4 zl. 75 kr., celoročně 9 zl. 50 kr. — Na přílohu „V zory“ předplácí se čtvrtletně 75 kr., půlletně 1 zl. 50 kr. Prémie „Možjiš na hoře Sinai“ od V. Jansy vydávají se za doplatek 1 zl., poštou 1 zl. 10 kr. — Ukázková čísla zasílají se zdarma a franko do všech zemí. — Předplatné zasílá se administraci v Praze, Karlovo náměstí, čis. 34.

„Duch Času“ obrázkový týdeník, vycházející co příloha pol. denníku „Svornosti“ a týdeníku „Amerikána“; předpl. na „Amer.“ \$2.50 na rok. Adresa: Aug. Geringer, 463 S. Canal st., Chicago, Ill.

„Květy Americké“, ilustrovaný 14denník 16stránkový, formát foliový. Předplatné \$1-50 na rok; do Čech \$1-75. S. „Pokr. Záp.“ (politickým týdeníkem) \$3-00; do Čech \$4-00. Adresa: John Rosický, Omaha, Neb.

„Domácnost“, ilustrovaný týdeník, formát foliový, 16 stránek, s přílohou „Modní Svět“. Předplatné na rok \$2.75, na půl roku \$1.50; do Evropy na rok \$3.25. Adresa: Ant. Novák, 372 Milwaukee st., Milwaukee, Wis.

„Dennice Novověku“, časopis politický, orgán bratrstva Č. S. P. S. (Česko-Slovenských Podporujících Spolků) vychází dvakrát týdně, v úterý a v pátek. Předplatné \$3.20 na rok, \$1.60 na půl roku. Adresa: V. Šnajdr, 146 Champlain st., Cleveland, O.

„Rodina“, beletristický týdeník 16stránkový, vydávaný co příloha k pol. týdeníku „Slavie“; předpl. \$2-00 na rok; „Slavie“ s „Rodinou“ \$3-20; do Evropy \$4-50. Adresa: „Slavie“, Racine, Wis.

Slavnostní spis „Slaté Prahy“

Sokol americký v Praze

bohatě ilustrovaný v trojbarevné, elegantní obálce, vyšel již v nezměněném vydání druhém a expeduje se za 36 kr., poštou za 40 kr. franko v říši Rakousko-Uherské. — Na skladě ve všech řádných knihkupectvích, zejména v

Administraci „Zlaté Prahy“,

v Praze, na Karlově náměstí, čis. 34 n.

Listárna redakce.

E. T. Bude vítáno.

Bratřím dopisovatelům slouží k vědomí, že včasné uveřejnění dopisů jen tehdy jest zajištěno, když nejdéle do 8. každého měsíce máme je v rukou. Delší dopisy radno zaslati dříve.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJENÝCH STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR: Starosta Alois Vokal, náměstek Jos. Halq, jednatel Martin Hlaváček, tajemník Josef Kadlec, pokladník Josef Wocel. Další výbor jest: Jan Karásek st., Jan Pavlík, Jos. Strnad a Fr. Lier. Veškeré záskyky tétož výboru se týkající nadepsány buďtež: Mart. Hlaváček, 533 E. 5th st. New York, N. Y. — Schůze odbývají se každé 2. pondělí v měsíci.

TĚL. JED. SOKOL, New York; jednatel F. Zborník, 220 E. 73rd St.

ČESKO-AMERICKÝ SOKOL, Chicago, Ill.; jednatel E. Uhlíř, 108 De-Koven St.

TEL. JEDNOTA SOKOL, Chicago; jednatel J. Jurka 74 W. Taylor St.

SOKOLSKÁ JEDNOTA BLESK, Baltimore; jednatel V. J. Šimek „Bohemia“ Broadway & Barnes #t.

TĚL. JEDNOTA SOK. ČERMÁK, St. Louis, Mo.; taj. F. Kuncš, 1929 S. 9th st.

TĚL. JEDNOTA BUDIVOJ, Detroit, Mich.; jedn. Jos. Jileček, 284 Alfred st.

PLZEŇSKÝ SOKOL, Chicago; taj. J. Veverka, 204 W. 20. st.

TĚL. JEDNOTA ČECHIE, Chicago; jedn. Petr Churaň 99 Wade St.

VĚRNÍ BRATŘÍ SOKOL, Milwaukee, Wis.; taj. H. Kratochvíl 615—12th St.

T. J. TOMÁŠ ČERNÝ, Omaha, Neb.; taj. J. V. Vacek, 1328 S. 13. st.

ČESKO-AMERICKÝ SOKOL, Braidwood, Ill.; jedn. V. Elhenický, P. O. Box 17.

S. J. SVORNOST, Morrisania; jedn. Fr. Karásek 3150—3rd Avenue, N. Y. City.

T. J. TYRŠ, Cedar Rapids, Ia.; jedn. J. F. Swab, 8—10 N. 1st St.

TĚL. JED. SOKOL, Dutch Kills, L. I. C.; jednatel A. Tesař, P. O. Box 57.

T. J. S. ČECH, Cleveland, O.; taj. J. Prošek, 3 E. Burwell Ext.